Als Een Spel

In het spel van het leven
kent niemand de volgende zet.

En dát,
is precies waarom we hem zetten.

Want een stap die vooraf vastligt
is geen verassing meer,
maar een herhaling.

Het mysterie leeft in het niet-weten,
in de spontaniteit,
in dat element van onzekerheid
waardoor het leven zijn glans behoudt.

Want wie speelt er een spel
waarvan de uitkomst al vaststaat?

We zouden het laten liggen
en op zoek gaan naar een nieuw spel
dat ons opnieuw verrast.

We verlangen stiekem
naar twee dingen tegelijk:
orde én toeval.
Een vleugje vaardigheid,
een beetje willekeur.

Een middengebied
waarin potentie leeft,
waarin ruimte is
voor het onverwachte.

Zoals het dwarrelende blad in de lucht
de dans toont tussen richting en overgave,
zo herkennen wij in onszelf
datzelfde samenspel:

Tussen wat wij kiezen
en wat ons overkomt.
Tussen wat wij doen,
en wat gebeurt.

En precies daarom
kunnen we het spel blijven spelen.
Omdat we het nooit volledig beheersen,
maar het ons ook nooit volledig te boven gaat.

We bewegen binnen een ruimte
die ons uitdaagt
zonder ons te breken,
en ondersteunt
zonder ons te beperken.

En om de een of andere reden
vindt de mens precies dát
een verrukkelijke situatie.

Een spel dat nooit voltooid is,
waar geen eindstreep bestaat,
en geen uitkomst op ons ligt te wachten.

Als u wilt zien hoe het leven
haar schoonheid ontleent aan het niet-weten,
aan dat spel tussen toeval en vaardigheid
waarin iedere stap pas ontstaat
op het moment dat u hem zet…

Als u de werkelijkheid wilt herkennen
waarin niets vastligt en dáárom alles kan,
dan nodig ik u uit mijn verhaal te lezen: **Univers ~ Corpus Naturalis.**

Een verhaal over het spel dat zichzelf speelt.

Met hartelijke groet,
Niels Taam. 6-12-2025